

לימים, אלא קבלו על עצם לעשות לו מלאכה מסוימת תמורת מחיר נקוב מראש, בין אם יעבדו זמן רב ובין אם מעט, וחזרו בחם לאחר שהתחילה מלאכתם.⁽⁶⁾ ידם על התהותנה –

דהיינו, אם עלה שכר הפועלים בשוק, וaino יכול למצוא עתה פועלים שישימו מלאכתו תמורת שכר הדומה למה שקבע עם הראשונים, רשאי הוא לנוכח משכram של הראשונים את שיעור השכר שיצטרך להוסיף לשכר פועלים אחרים.

ולדוגמא, אם קבוע עם ראשונים שהייה שכram מאה זוזים, ועשו רק מחצית המלאכה, וחזרו בהם, ועתה אין מוצא פועלים אחרים להשלים את מחצית המלאכה אלא בששים זוזים, ישלם לראשונים ארבעים זוזים בלבד. לפי שאין רשאים להפסיק את מה שהוזרך להוסיף לשכר האחרונים.

לשוכרו למלאכה במחיר הרגיל בשוק.

הרי הוא שוכר עליה, במקומו, פועלים אחרים, ואפילו במחיר רב. ועל הפועלים הראשונים מוטל לשלם את שכרם של האחرونים מחשבון המשכורת שלהם.⁽⁴⁾

או מטעען, מטעעה בעל הבית את הפועלים הראשונים, ומבטיחם להעלות להם שכram כדי שלא יחוירו בהם, אך אין מחייב לפחות את הבטהתו, כיוון שאין הם רשאים לחזור בהם ולהפסיקו, שהרי נשכוו למלאכת דבר האבד.

אך אם אינה מלאכת דבר האבד, איןו רשאי להטעתם, ולכן, אם ישכוו פועלים אחרים במקומו במחיר יקר, אין הם חייבים לשלם להם מחשבונם.

השוכר את האומניין לעשות מלאכתו בקבלנות,⁽⁵⁾ שלא נשכוו לו לשעות או

5. ברשיי מבואר, שהטיפה מדברת בקבלן דוקא ולא בשכיר יום. ומהרשות"^a במחודו"ב כתוב שכן מוכח בגמרא עז ב, שאף לליישנא קמא שם, שדין כל החזר בו ידו על התהותנה נאמר אף בשכיר יום, מכל מקום, זה נלמד מהטיפה של המשנה. ולליישנא בתרא שם, דין זה נאמר דוקא בקבלן ולא בשכיר יום, כמבואר שם,SSHIR YOM ידו על העילונה ממשום "עבדי המ", ואם כן, וראי מדובר כאן בקבלן דוקא, כמו שכותב רשיי.

6. ברשיי מבואר שדוקא בסיפה מדובר בכנון שכבר התחלו במלאכה ואחר כך חזרו בהם. אבל ברישא, לגבי דבר האבד, שוכר עליה, ומטען אפילו לא התחלו במלאכה. וכן כתוב

4. עוד כתבו הראשונים [רמב"ן ר"ז עז ב], וכן נפסק בשו"ע סימן של"ג, כי שם שחייבים הפועלים להשלים לשוכר את נזקו אם חזרו בהם בדבר האבד, הוא הדין אם בעל הבית חזר בו ואין מוצאים עבודה אחרת, חייב השוכר להשלים נזקם מدين דבר האבד.

ונסתפקו האחرونים, במקורה שלא היו יכולים הפועלים למצוא עבודה אחרת בשעה שנשכוו לו, האם לדעת הרמב"ן דלעיל יש לחיבבו, כמו שחייבים הפועלים אם חזרו בהם, אף שלא היה השוכר מוצא אחרים במקומו בשעה שכרכם. וכותב הפתחי תשובה, שסבירה הרמב"ן שהיה יכול לטרוח ולהוסיף בשכרם, לא שיכת בפועלים, שאין פועל משכיר עצמו בפחות מהמחיר הקבוע בשוק.